

PROTEIN

časopis YMCA v ČR, ročník XVI 15 Kč / 0,8 €

2/2014

Setkání YMCA 2014

jaké bylo tentokrát?

Návštěva srbské YMCA

jak se mají naši jižní partneři?

YMCA – 170 důvodů k oslavě

slavili jsme na mnoha místech ČR i světa

PROTEIN

časopis YMCA v České republice, ročník XVI, 2/2014

„Aby všichni jedno byli...“ (Jan 17, 21)

YMCA je křesťansky orientované, dobrovolné, nepolitické a neziskové sdružení, které usiluje o plnohodnotný život mladých lidí.

Jméno YMCA je zkratkou angl. názvu „Young Men's Christian Association“, jehož českým ekvivalentem je dnes pro YMCA „Křesťanské sdružení mladých lidí“. YMCA vznikla v roce 1844 v Londýně a v České republice (tehdejší Československu) začala působit v roce 1919.

Dnes je nejstarší a největší mládežnickou organizací na světě, která ve 119 zemích světa usiluje o harmonický rozvoj člověka, jeho ducha, duše i těla, prostřednictvím společenství a programů otevřeným všem lidem bez rozdílu pohlaví, rasy, národnosti a politického či náboženského přesvědčení, sociálního postavení, fyzických a duševních schopností.

YMCA je hnutím služby a pomoci. Po celém světě má asi 58 milionů členů.

V České republice pracuje YMCA ve 26 pobočkách, které jsou kolektivními či přidruženými členy YMCA v ČR. Jsou to: Oikumené – Akademická YMCA, YMCA Braník, YMCA Brno, YMCA DAP, YMCA Děčín, YMCA Familia, YMCA Hradec Králové, YMCA Husinec, YMCA Jindřichův Hradec, YMCA Klatovy, YMCA Letohrad, YMCA Liberec, YMCA Setkání, YMCA Mělník, YMCA Neveklov, YMCA Olomouc, YMCA Orlová, YMCA Ostrava, YMCA Ostrava-Poruba, YMCA Praha, YMCA Strmilov, YMCA Třebechovice, YMCA T.S., YMCA v Ústí nad Labem, YMCA Znojmo a YMCA Živá rodina.

YMCA slaví 170 let existence a dort si určitě zaslouží! :-)

REDAKCE

Jaroslav V. Hynek

SPOLUPRACOVNÍCI

Andrea Gröschlová

Gabriela Boková

Filip Rajnoch

Miroslav Sedláček

Tamara Anne Smelíková

David Strádal

Ondřej Strádal

TISK

Graf Print, s. r. o.

Na Poříččí 21, Praha 1

ADRESA REDAKCE

Protein

YMCA v ČR – ústředí

Na Poříččí 12

115 30 Praha 1

telefon: 224 872 004

e-mail: protein@ymca.cz

web: <http://www.protein.ymca.cz>

Právo redakčních úprav vyhrazeno.

Články neprocházejí korekturami.

Registrační číslo MK ČR E 14324

Uzávěrka: 20. 5. 2014

Uzávěrka příštího čísla: 20. 9. 2014

Milí čtenáři!

Poněkud monotematický Protein, který držíte v rukou má svůj dobrý důvod. 170 lety existence se může pochlubit málokterá firma, natož dobrovolné sdružení dětí a mládeže. Více než polovina stránek je tedy věnována právě tomuto výročí. I v některých dalších článcích na něj najdete odkaz.

Nepřehlédněte ale také jiné příspěvky, nejen přímé účastníky bude určitě zajímat článek o letošním Setkání YMCA, velmi podnětný je také anglický článek o songu YMCA, ke kterému je opravdu někdy velmi složité najít svůj vztah a zdá se mi, že Tamara našla velmi zajímavou cestu, jak se s touto populární, nicméně primárně neymkařskou písní vnitřně vypořádat.

YMCA v ČR udržuje již několikaleté partnerství s YMCA Bački Petrovac v Srbsku. Jak proběhla návštěva české delegace, se dozvíte v tomto čísle.

No a jako vždycky – řada dalších zajímavostí...
A pište, článků není nikdy dost. ;-)

J. V. Hynek

Viděli jste strhující film?

Četli jste zajímavou knihu?

Slyšeli jste super hudbu?

Ochuťnali jste geniální jídlo?

Prožili jste něco úžasného?

Potěšilo vás něco?

Přivedlo vás něco k zamyšlení?

**Rozdělte se o svůj zážitek
s ostatními čtenáři.**

Texty zasílejte na: protein@ymca.cz

- 4 Různé pohledy na pojem víra**
Pavel Slepíčka
- 6 YMCA – 170 důvodů k oslavě**
Jaroslav Vojta Hynek
- 8 Jak proběhly oslavy 170 let...**
Jaroslav Vojta Hynek a kol. :-)
- 15 YMCA World Challenge 2014**
Tamara Anne Smelíková
- 16 Setkání YMCA 2014**
Jaroslav Vojta Hynek
- 18 Why the YMCA Song is...**
Tamara Anne Smelíková
- 20 Jak jsem si začala vymýšlet**
Marie Kučerová
- 22 Návštěva srbské YMCA**
Milada Pajgrtová
- 24 European Youth Event 2014**
Kateřina Šimková
- 26 Pečouni – pro sebe i pro druhé**
Blanka Strouhalová
- 27 Výjezd YMCA Znojmo do NL**
Aladár Dančo
- 30 Gospelový workshop v Orlové**
Robert Kovarik
- 31 YMCA Tartan**
Jaroslav Vojta Hynek

a mnoho jiného...

Různé pohledy na pojem víra

Nevýhodou jazyka je, že občas používá jedno slovo pro mnoho různých významů. Potom mohou snadno vznikat nedorozumění.

Děti „věří na“ pohádkové bytosti. Jejich vnitřní fantazijní svět se nemusí krýt s objektivní realitou. Prostě Krteček, Krakonoš či Malá mořská víla jsou a hotovo. Dospělejší lidé „věří na“ ideálního partnera, vítězství pravdy, rozumu či humanity... Tato víra je subjektivní, funguje v rovině přání a snů, kde přináší inspiraci a poskytuje tvořivou volnost všem tvořivým a umělecky nadaným lidem. Pokud člověk nemá takovou víru, snadno upadá do pesimismu, zklamání a sucharského pohledu na své okolí.

Když řeknu: „věřím, že“ mě lávka přes potok unese nebo že se vrátím domů ještě před deštěm, vycházím z rozumové úvahy, vlastní či obecné zkušenosti, popř. z (kvalifikovaného) odhadu situace. Pevnost této víry závisí na přesnosti „zpracovávaných údajů“, ale někdy i na příznivé souhře vnějších vlivů. Touto vírou žijeme všichni, aniž si to uvědomuje. Kdo z nás každý den počítá např. pevnost schodiště, na něž vstupuje nebo neustále znovu ověřuje, jestli cokoliv, co fungovalo včera, bude použitelné i dnes? „Věříme, že“ to tak bude, a pokud stojíme nohama na zemi, je to dobře.

Jestliže „věřím v něco nebo někoho“, tak jinými slovy spoléhám, že to něco nebo někdo zafunguje, když to budu potřebovat. Většinou bychom si nevybrali nedůvěryhodný objekt víry, tak máme jakousi naději, že vše dopadne dobře. Pacient věří ve svého lékaře, děti věří ve své rodiče, závodník F1 věří v perfektní formu svého vozu... S takovou vírou odkládáme přirozené obavy, či zábrany a uvolníme si ruce k vykonání velkých věcí. Taková víra nám napomáhá jít dál, dosahovat svých cílů. Ale pozor, vše stojí a padá s důvěryhodností a spolehlivostí předmětu víry (člověk se může zmýlit, v horším případě zradit, stroj se pokazí), následky pak mohou být neozdrinné.

„Věřím něčemu nebo někomu“, když to odpovídá mému poznání, osobnímu přesvědčení, popř.

obecně uznávanému světovému názoru. Spokojím se s tím, nehledám, jestli to je opravdu to pravé. Můj vnitřní postoj, výsledky vědy nebo jen selský rozum mi dosvědčují, že to, čemu věřím, je pravda (aspoň si to myslím). S tímto (povrchním) pocitem potom žiji v klidu a bez pochybností, dokud nedojde ke kolizi (manželská krize, ztráta růžových brýlí, nemoc...). Německo věřilo Hitlerovi a zklamalo se. My dnes věříme v pokrok a blahobyt konzumní společnosti a uvidíme. Jistě je taková póza snadná, většinou a přináší mnoho výhod, ale je „ta nejširší cesta s davem“ vždy správná? Vsadím na to život svůj a svých milých?

Je možné „věřit v nic“? Jednoduše, lidově se dá říct, že ano – je to jako se sklenic: buď tam něco je, nebo není. Ale i když tam nic není, při pozornějším ohledání zjistíme, že je uvnitř směs plynů (vzduch), určitá vlhkost, pár prachových částic a nějaký ten mikroorganismus. Prázdno běžně existovat nemůže. Podobně je to i s vírou, člověk si myslí: „nevěřím v nic“, ale možná by se ukázalo, že přece jen věří ve své síly, znalosti, schopnosti či majetek. Ateismus je také víra (např. v pravdivost materialistických filosofických názorů, v evoluční teorii...), formuje život a rozhodování „svých věřících“ a také jako vše na tomto světě přináší své ovoce.

Filosofové se stovky let přeli, jaký je „vztah mezi vírou a rozumem“. Pokud je víra jen souhrnem předpokladů, představ a zbožných přání, je přesnější říkat jí naději. Naděje je v životě nezbytná, ale přece jen stojí občas v opozici k rozumu, výsledkům vědy, objektivní jistotě. S takovou vírou-nadějí sice mnohé nevíme jistě, ale aspoň věřím, doufám. Taková víra může být v nouzi oporou, prostě to ještě nevzdám. Věda je sice přesná, ale má své hranice a o tom, co je přesahuje, by měla skromně pomlčet. Naděje je bez hranic a umírá poslední. Pro filozofy pak zůstává: co je víc – víra nebo rozum?

„Slepá víra“ nepotřebuje vidět důkazy, jde za svým cílem bez otázek, bez ohledu na okolnosti. Slepě věřit ve své pravdě se dá fanaticky, až do krajnosti (osobě, ideji, hnutí), následuje nesnášenlivost a vyčlenění se nebo agrese. Kompromis, dialog či sebekritika jsou nežádou-

cí. Pro tento způsob života člověk nebyl stvořen, pokud se formou slepé víry prosazuje (na první pohled) i dobrá myšlenka, konec bude plný zranění, zklamání a smrti.

„Náboženská víra“ je přirozenou odpovědí na vrozené religiózní cítění člověka. Většina lidí instinktivně vnímá, že „něco je“. Snad jen vyhraněná materialistická filosofie předpokládá, že člověk je jen „maso a kosti“. Podvědomé tušení duchovního světa vede k otázkám, ke hledání odpovědí, odhalování tohoto (mystického) tajemství. Z tohoto základu vyrůstá „náboženská víra“, buď ji člověk vědomě popírá, nebo zastává nějaké vyznání. Taková víra obecně skrze sled náboženských rituálů, posvátných úkonů a tradic sleduje jediný cíl – poznat a naklonit si to „tajemství v pozadí“, z čehož čerpají i okultní mocnosti. Bible ale učí něčemu jinému: důrazně vyzývá k opravdovému hledání Boha, ne k náboženským úkonům, upřímnému člověku se Bůh dává poznat. Náboženství není cílem křesťanství – tím je živý vztah s Bohem, to je víc než oběti a rituály.

„Víra“ je všeobecně základem pro činy, které předcházejí plnému potvrzení, objasnění či zodpovězení všech otázek. Je postavená na důvěře – jako krok do tmy – nic nevidíme (nemůžeme se ani o nic opřít), jen slyšíme slovo: jdi (popř. skoč!). Je ten, komu věříme, důvěryhodný? Průměrně chytrý člověk si dokáže během chvilíčky vymyslet deset dobrých důvodů, proč zůstat stát a do tmy nejit. Ale v životě s Bohem jsou pro člověka „kroky víry“ neobyčejně cenné, neboť na nich zakouší 100% ryzí Boží charakter a prožívá mnohem intenzivněji jeho lásku.

„Pochybující víra“ je paradox. Vzniká kombinováním rozumu, pocitů či zkušeností s vírou (přesněji s důvěrou). V podstatě nic takového ani nemůže existovat. Buď se rozhodneme důvěřovat, spolehnout se na charakter toho, komu věříme a pak jednáme (ve víře). Nebo to není víra, ale její protiklad – strach, pochybnost, nedůvěra.

Konečně se dostáváme k pojmu „biblická víra“. Hebrejské slovní základy slov, které dnes překládáme slovem víra, vystihují jistota, pevnost, bezpečnost a důvěra. V biblickém kontextu nabývá vztah člověka s Bohem právní povahy – víra (důvěra...) je postavena na smlouvě. Bůh se zavazuje k plnění toho, co zaslíbujeme a od člověka je požadovaná právě jen ta upřímná důvěra Bohu,

svobodná oddanost a nerozdělené srdce. Toto obrácení (vstup do smlouvy) je jediný skutek, který po nás Bůh žádá, opravdová víra je podmínkou spásy. Víra pochází ze slyšení Božího slova. Člověk přijme od svého Pána konkrétní slovo (z Bible, působením Ducha svatého, ... způsobů je nespočet), na základě toho slova vykoná (čin!) svou část a Bůh, protože je věrný a všemohoucí své slovo splní také. Zní to jednoduše, že? A svou podstatou to také jednoduché je. Jen nás někdy čekají „kroky víry“, některé situace od nás vyžadují přímo skok do neznáma a jediné, co máme, je Boží zaslíbení a slovo skoč! Tehdy se láme chleba. Víra je tedy naplňována něčím hlubším, než jen pouhým přijetím (rozumem, srdcem, vůlí) zjevných pravd např. z Bible. Víra je dokládána činy.

Víra poukazuje na obousměrný vztah člověka s Bohem, je nezbytná komunikace, společný život vycházející z vzájemné důvěry a blízkého osobního poznávání se. Kdysi jsem se při pohledu na modlícího se muže dobře bavil, vypadalo to směšně: klečí si v prachu, cosi polohlasně říká a chce tak „změnit svět“. Posměšné myšlenky mě opustily, když jsem si uvědomil a sám se pak mnohokrát setkal s tou obrovskou Boží mocí, která skrze modlitbu působí. „Změna světa“ je díky působení Boží moci možná. Bůh nám skrze „biblickou víru“ otevírá možnosti nejen ke změně světa, ale především k proměně svého vlastního života a okolí. Zaslíbujeme, že nás povede ve víře a že bude mocně působit, jen vykročit.

YMCA

170
1844 – 2014

DŮVODŮ
K OSLAVĚ

V letošním roce platí rovnice: 2014 – 1844 = 170!

YMCA slaví 170 let od svého založení a to první co věřiči člověka napadne při takovéto příležitosti je vděčnost... proto jsme hledali 170 důvodů k oslavě, oslavě na základě vděčnosti. Mohli jsme se ohlédnout a zamyslet nad tím, proč stojí za to, že tu YMCA je. Co přináší, co umožňuje – nám, kteří jsme její součástí i lidem, kteří jsou kolem ní, jimž se rozhodla před 170 lety sloužit.

Při vymýšlení oněch 170 důvodů jsme se obrátili na několik ymkařů – těch, kteří spolupracují s Ymkou krátce i dlouho, dobrovolníků i zaměstnanců a bylo zajímavé, že když postupně přicházely různé další a další důvody, tak se do značné míry opakovaly. To je přece jen určitá známka, že nejde o ojedinelý subjektivní pocit jednotlivce, ale že to je skutečná hodnota, charakteristika, kterou je schopna generovat organizace jako taková – její poslání, její programy, kultura, atmosféra...

Nalezené důvody jsou velice různorodé. Najdeme mezi nimi konkrétní programy YMCA, aktivity, dovednosti, ale i vlastnosti, dosažené cíle, hodnoty, zkrátka vše, co si jednotliví lidé, kteří přišli do styku s Ymkou uvědomili jako přínos pro sebe, co přispělo k jejich rozvoji, co pomohlo jim nebo jejich blízkým, co zvýšilo jejich kompetence, pomohlo nasměrovat jejich životní cestu, či přímo dalo smysl jejich životu. Samozřejmě je nutné vnímat, že nejde jen o ten jednoslovný pojem či spojení dvou či tří slov, ale o všechny ty prožitky, zkušenosti, které jsou v nich obsaženy, které se vryly do osobnosti každého z nich a aspoň o kousek je proměnily, posunuly, vybrousily, připravily na další život.

Když jsme přemýšleli o tom, jak oslavit toto výročí, vybavil jsem si situaci, kterou jsem zažil před mnoha lety v YMCA Olomouc. Slavili jsme tehdy 10 let od jejího založení. Oslavu jsme pojali jako takovou malou zahradní Bohoslužbu. Setkali se lidé, kteří se na její činnosti během těch let podíleli, a každý za sebe řekl něco, co pro něj bylo důležité. Společným jmenovatelem všech byla právě vděčnost za to, že YMCA nepřehlédnutelně zasáhla do jejich života.

Jsem si jistý, že něco podobného zažívali i ymkaři při letošních oslavách 170. narozenin organizace, která stále nabízí prostor pro každého, kdo je ochotný sloužit druhým, ale také nechat proměňovat sama sebe.

Pokud se ohlížíme, tak ale nesmíme zapomenout na budoucnost. Snad si dostatečně uvědomujeme...

YMCA je velice pestrá – nabídkou programů a aktivit, která je dána zejména tím, že je tvoří lidé obdarovaní různými dovednostmi, jak můžete vidět už jen na speciálních způsobech oslav, stejného výročí...

Na deseti místech České republiky (Děčín, Brniště, Jindřichův Hradec, Neveklov, Olomouc, Orlová, Praha, Strmilov, Ústí nad Labem, Znojmo) se místní Ymky připojili k celosvětovým oslavám. O tom ale už pojednává následující příspěvek složený z dojmů jednotlivých organizátorů.

J. V. Hynek, foto: Klára Horáčková

Jak proběhly oslavy 170 let YMCA na jednotlivých místech naší republiky?

PRAHA

YMCA – 170 důvodů k oslavě

Taková událost si vyžadovala soustředit mnoho sil, schopností a energie, proto své síly spojila YMCA Praha s YMCA v ČR – ústředí a uspořádali akci na Jungmannově náměstí v Praze 1.

Pro většinu z vás by ale asi byla nezáživná minimálně pětistránková pasáž o komplikovaných možnostech získat povolení k uspořádání akce na některém pražském náměstí... I když byli konkrétní úředníci na všech magistrátech vstřícní, přesto jsme nakonec byli nuceni přesunovat akci z původně plánovaného nám. Republiky, přes Anděla, Mírové náměstí, Palackého náměstí, až na konečné Jungmannovo.... jenom těch papírů a času...

Raději se přesuňme na samotnou akci... První co mě napadne při vzpomínce na ni je slovo – jméno – Eliáš! Díky jeho nasazení a obětavosti jakožto hlavního koordinátora oslav se vše podařilo zvládnout, díky patřil i celému týmu. Na náměstí hned vedle Václaváku jsme navrhli neuvěřitelné množství materiálu, který se postupně proměnil ve stánky s propagačními materiály včetně výroby placek, podium pro Ten Sing a kapelu, tee-pee s výtvarnými aktivitami, lezeckou stěnu, dráhu pro odrážedla, velkobublinnou aparaturu, výzdobu všeho druhu...

Přálo nám i počasí, takže okoloidouc se mohli na chvíli uvolnit a oslavit s námi radost z pohybu, zpěvu, tance, výtvarničení, prohlédnout si fotky, něco se dozvědět...

V tomto prostoru se jen velmi těžko odhaduje, kolik lidí se akce aktivně zúčastnilo, kolik ji zaregistrovalo, kolik jen prošlo, ale shodli jsme se na asi 500 lidech. V každém případě měla akce smysl a nám samotným se líbila.

text a foto: J. V. Hynek, YMCA v ČR

OLOMOUC YMCA – 170 důvodů k oslavě

Příležitost oslavit 170 výročí od založení YMCA jsme v Olomouci využili naplno. Zvolili jsme aktivní odpočinkový program pro děti i rodiče.

Celé odpoledne se účastníci bavili nejrůznějšími úkoly na šňůře stanovišť začínající v YMCA Olomouc a pokračující příjemným chládkem pod stromy kolem řeky.

V souladu se zaměřením YMCA na ducha, duši i tělo na děti čekal biblický příběh o Jonášovi, který tvořil zároveň i duchovní rámec jednotlivým hrám a úkolům. Duševní síly mladí ymkaři napínali jak při doplňování slov do příběhu, tak během určování přírodnin nebo při luštění zašifrovaných přísloví. Potěchou duše není jen ohňostroj rozumových dovedností, to mohly děti zjistit například při malování na kameny u Bystřičky, tato aktivita lákala i rodiče a zájem jsme pozorovali i u babiček a kolemdoucích. Také tělo vzalo na oslavách svůj podíl, jednotlivá stanoviště spojovala dobrodružná procházka ve skupinkách, tři kilometry tak vystačily na celé odpoledne a některým vytrvalejším až do večera.

V cíli trasy, u romanticky vyhlížejícího splavu, nás čekalo posezení u ohně a špekáčky. Děti jásaly, zajímavé hry, oheň slibující voňavou pochoutku, řeka klokotající splavem, ale i neposedné kačenky a rackové... zkrátka oslavy, jak mají být. Dospělí s vděčností plánovali, kdy se příště sejdem, že prý léto teprve začíná, vzpomínali na zážitky z dětství, kdy podobné chvíle (někteří třeba na stejném místě) také zažívali.

Ideálním se ukázalo býti pověřit vegetariánsky smýšlejícího kolegu obsluhou grilu, elegantně jsme tak předešli trapné situaci ze Slavností sněženek, kdy přítomní záhy přišli o zásobu lahůdek na celý večer jen proto, že i přes varování svěřili péči o uzeniny naprosto nevhodné (nenažrané) osobě. Mnoho desítek špekáčků našlo své jedlíky, také na chlebové hady přišla příležitost.

Celkem se oslav 170 výročí YMCA v Olomouci zúčastnilo asi 80 lidí, jsme rádi, že ke 170 důvodům k radosti přibyl další v podobě spokojených dětí a vydařené akce.

Pavel Slepíčka, YMCA Olomouc, foto: autor textu

LIBEREC

Oslavy 170. výročí v YMCA Liberec

YMCA Liberec je oproti jiným YMCA organizacím více technicky zaměřená. Proto jsme také náš příspěvek k akci pojali po svém.

Před přibližně půl rokem jsme si na našem kroužku udělali radost a postavili 3D tiskárnu. Starší žáci navštěvující naše kroužky jsou nadšení do 3D tisku a u nich se také zrodil nápad na náš příspěvek k oslavám YMCA – chtěli jsme vytvořit unikátní, ale i účelný předmět, který by bylo možno na oslavách rozdávat hostům. A tu se zrodil nápad vyrobit pišťalku. Největší měrou se na vývoji 3D návrhu podílel Ondra Budai, který ho dotáhl do finální podoby. Popral se se všemi nástrahami, které se v procesu vyskytly, a výsledkem byla funkční pišťalka.

Na závěr je třeba se lehce dotknout použité technologie, aby bylo jasné, co všechno stojí za výtiskem objektu na 3D tiskárně. U nás používaná tiskárna taví plastovou strunu a tu pak na určených místech tiskne na podložku. Jedna vrstva (v případě pišťalek) byla vysoká 0,3 mm. Tyto vrstvy se během tisku „spečou“ dohromady, takže

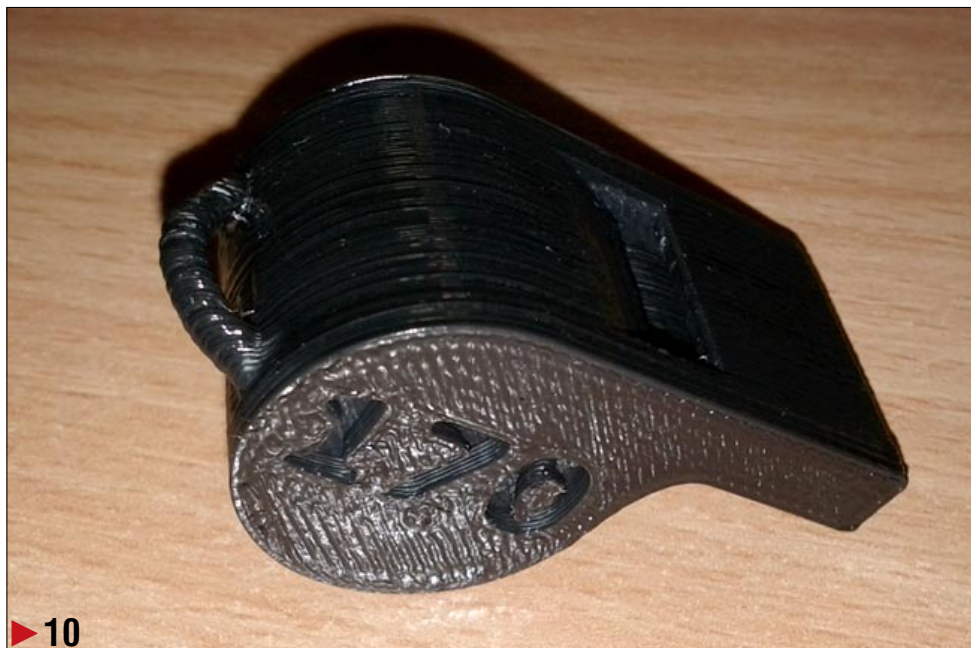
pak tvoří pevný objekt. Za určitých okolností lze tisknout i do prostoru (propojení dvou objektů) nebo tisknout převisy.

Samotnému spuštění tisku ale předchází řada neméně důležitých kroků. V první řadě je potřeba připravit 3D model žádaného objektu – ten lze buď stáhnout z internetu, nebo si ho konstruktér sám vymodeluje. Zde je důležitý cit konstruktéra pro danou technologii, protože není vždy jednoduché navrhnout objekt tak, aby ho bylo možné bez potíží vytisknout. Následuje optimalizace objektu. V posledním kroku se 3D data převedou do příkazů pro tiskárnu. Ty se pak pošlou do tiskárny a spustí se samotný tisk.

Michal Rejman, YMCA Liberec, foto: J. V. Hynek

ORLOVÁ Oslavy YMCA v Orlové

I v Orlové na Karvinsku proběhly oslavy YMCA v Orlové. Byly velmi pestré, několikadenní a snad si každý našel to své. Pestré byly také v tom, že v Orlové se konkrétně nesly tyto oslavy v troj oslavu – 170 let YMCA, 10 let

YMCA v Orlové a 5 let našeho Informačního centra pro mládež. Slavit tedy opravdu bylo proč.

Započaly již ve středu 4. června, kdy jsme si při skromné setkání lehce probrali historii a trochu i budoucnost YMCA v Orlové i ve světě. Ve čtvrtek proběhla otevřená zkouška našeho gospelového souboru Keep Smiling Gospel. V pátek jsme připravili další z řady Cestovatel-ských večerů. Tentokrát jsme zavítali do daleké Číny, kde nám Milan Lazecký povypprávěl své zážitky nejen z této asijské země.

V sobotu jsme připravili zábavné soutěžní odpoledne ve středisku volného času Spirála při Domu dětí a mládeže v Orlové. Nejen děti, ale všichni příchozí si mohli zasoutěžit v nejrůznějších disciplínách – ať už házení na terč, skákání přes švihadlo, skákání panáka, vědomostní soutěž, a jiné další. Kdo se poctivě snažil, obdržel pestrou odměnu – špekáček, bonbony, a další dobroty.

Připravena také byla skvělá živá muzika v podání tria dlouholetých členů YMCA Orlová – Štěpána Jančí, Barče Bobové a Rosfu Szeliga, kteří byli schopni a ochotni zahrát takřka každou písničku na přání. A tak byla velmi

příznivá nálada a všichni se bavili až do večera. V neděli byl jako zlatý hřeb oslav připraven Vánoční koncert gospelového souboru Keep Smiling Gospel. Ano, není to překlep, byl to právě proto koncert Vánoční, protože kdy jindy si ho užít v krásně chladném kostele, respektive Husově domě ČCE Orlová, než v parném skoro letním dni. Účast byla velmi hojná a diváci odcházeli velmi nadšení, a to nejen ze skvělého zpěvu, ale také Vánočního cukroví. Byl to tedy úžasný závěr oslav.

Oslavy YMCA v Orlové se tedy dle mého názoru velmi povedly. Děkujeme všem, kteří umožnili a jakoukoli formou oslavy umožnili či podpořili, ať už vlastní aktivitou či účastí. Ať se nám daří v YMCA nejen dalších 170 let.

Miroslav Sedláček, YMCA Orlová, foto: archiv autora

PS: Reportáž v TV můžete shlédnout zde: <http://www.tvportaly.cz/orlova/33556-ymca-orlova-oslavila-prvni-kulatiny>

JINDŘICHOV HRADEC YMCA odpoledne pro děti

V rámci oslav 170. narozenin YMCA jsme v Jindřichově Hradci uspořádali v neděli 8. 6. 2014 YMCA odpoledne pro děti.

Akce se setkala s velkým ohlasem - sešlo se asi 100 dětí, které si celé odpoledne užívaly připravené hry, soutěže, zábavné atrakce, odměny a občerstvení. V průběhu odpoledne vystoupila děvčata z YMCA – JH, se svou žongléřskou show kejkliř Vítek a velké oblibě se těšil i skákací hrad či obří bublifuk. V rámci soutěží měly děti možnost vyzkoušet si házení na basketbalový koš (samozřejmě s komentářem, že tato hra vznikla v rámci YMCA) nebo nezbytnou součást našich táborů – střelbu z luku.

V Jindřichově Hradci se k oslavám založení YMCA přidaly ještě oslavy 20 letého působení YMCA v našem městě a půlročního působení YMCA centra na sídlišti Vajgar – takže narozeninová party jak má být. A nechyběly ani balónky a veliký dort s logem YMCA a svíčkami, které děti společně sfoukly.

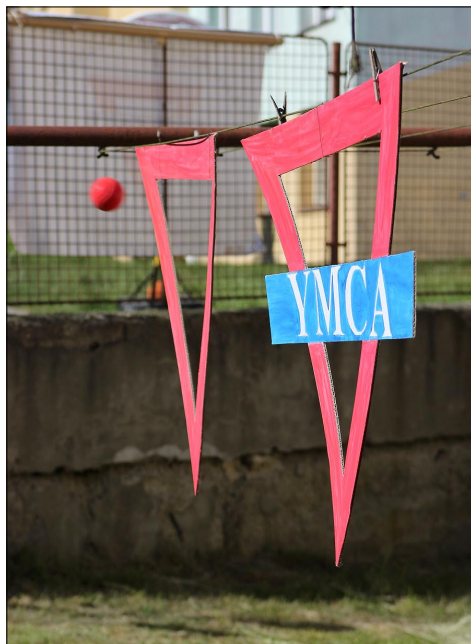
Všichni organizátoři byli sice zmožení obrovským vedrem, ale spokojení, že jsme do mozaiky práce YMCA v našem městě přidali další kámen a přispěli k dalšímu zviditelnění činnosti YMCA v Jindřichově Hradci.

Hana Nosková, YMCA J. Hradec, foto: archiv autora

DĚČÍN YMCA Děčín slaví 170 let YMCA

Ve dnech 30. 5. – 8. 6. 2014 pořádala YMCA na různých místech naší republiky oslavy 170. výročí založení jejího vzniku.

Na konci 90. let 20. stol. vznikla YMCA i v Děčíně. Pracuje v několika skupinách a také v místech i mimo Děčín, např. v Brništi, Cvikově, Bělé pod Bezdězem a dalších. Skupina, která spolupracuje se sborem Církve Křesťanská společnost (KS), pořádá především jednorázové a vícedenní akce pro děti a mládež, např.

výlety, vandry, pobyty, sportovní akce, dny her a podobně.

Ke 170 letému výročí uspořádala tato skupina Ymky v sobotu 31. 5. dětské odpoledne na zahradě sboru KS. Na devadesát dětí si zasoutěžilo ve 12 disciplínách a bonusových aktivitách (malování na obličej, bubliny a střílení z airsoftové pistole), opékaly se špekáčky, děti shlédly i krátkou scénku divadla Papuláků. Přišli se podívat i rodiče dětí, celkem všech účastníků bylo okolo 180 osob. Dobrovolníci z KS napekli buchty, návštěvníci se mohli občerstvit u kávy nebo čaje. Vše proběhlo za krásného počasí v pohodové atmosféře a děti si odnesly i hezké odměny a sladkosti. Akci finančně podpořila YMCA v ČR a též svými dobrovolnými dary členové KS Děčín.

Světlá Kleinová, YMCA Děčín, foto: archiv autora

REAKCE ÚČASTNÍKŮ

- Konečně jsem se dozvěděl co ta YMCA je zač...
- Nikdy jsem nevěděl, že YMCA je tak stará...
- Díky oslavám, nám Iva krásně vysvětlila historii a současnost YMCA...

- Už vím, z čeho pochází název YMCA...
- Den měl název „Hledání pokladu“ ... YMCA je skutečně poklad...
- Nejlepší byly odměny při soutěžích...
- Bylo to skvělé...
- Výborná organizace, jak se o nás starali...
- Opečenej buňt je dobrota...
- Kafe a čaj a něco k tomu z domácí kuchyně stálo za návštěvu...
- Líbilo se mi hlavně malování na obličeji...

NEVEKLOV Dětský den v Neveklově 2014

Tropické vedro v neděli 8. 6. 2014 neodradilo organizátory z YMCA Neveklov od pořádání Dětského dne v parku a bylo to dobře, protože celé odpoledne se opravdu vydařilo. Zúčastnilo se více než 100 dětí a nepočítaně dospělých.

Program zahájili myslivci troubením a následovaly ukázky výcviku policejních psů – viděli jsme například zadržení utíkajícího člověka, nebo vyhledávání vybušni-

ny v automobilu. Děti si pak mohly vybrat ze 16 disciplín, kam patřila například lukostřelba a střelba ze vzduchovky, kriket, skákání v pytli, skládání puzzle, lov magnetických rybek, střelba na koš či jízda na raftu po rybníce. Asi nejzajímavější disciplínou byla lezecká stěna, kterou si mohly vyzkoušet jak děti, tak i dospělí. O další doprovodný program se postarala skupina Candles ze Základní školy Jana Kubelíka či neveklovští hasiči. Děti se také mohly svést na koních a vláčkem.

Oslavu dětského dne YMCA Neveklov spojila s dalšími významnými výročími. Především to bylo 170. výročí od založení organizace YMCA. Proto se u jednoho ze stanovišť mohli účastníci o YMCA i o YMCA Neveklov dozvědět více, mimo jiné i to, že tato organizace k nám přinesla sporty jako volejbal, basketbal či lukostřelba. Dalšími výročími bylo 10 let od založení YMCA Neveklov a již 15. dětský den v Neveklově.

Dlouhodobým cílem organizátorů z YMCA Neveklov je spolupráce různých spolků a organizací, které na neveklovsku působí. Na tomto dětském dni s námi spolupracovali neveklovští skauti, členové kulturně – propagační komise Okresního mysliveckého

spolku, členové SDH Neveklov, zástupci Sokola Neveklov a studenti i učitelé Obchodní akademie Neveklov, jejichž studentská organizace DOORS si připravila velkou část disciplín pro děti.

Všem velmi děkujeme, neboť bez jejich příspěvň by byla celá akce o mnoho chudší. Městskému úřadu Neveklov a YMCA v ČR děkujeme za finanční podporu celé akce.

Markéta Doušová, YMCA Neveklov, foto: archiv autora

STRMILOV 170 let důvodů k oslavě

Akce se konala 31. 5. 2014 ve Strmilově. Před tím pochopitelně probíhaly velké přípravy. Celkem třikrát jsme se sešli, a to pokaždě v pátek v 19:00 v klubovně. Účast byla hojná, jak ze strany Ymky, tak se podíleli i dobrovolní hasiči a město Strmilov a ostatní přátelé.

Celá akce startovala přímo na náměstí. Každé dítě dostalo putovní kartičku, kam se zapisoval výsledek ze soutěží. Soutěží bylo celkem 9 a závěrem byl minigolfový turnaj, který byl bodovaný. Měli jsme tři kategorie. 1. žáci předškolního věku, 2. žáci první až čtvrté třídy a konečně 3. skupina, žáci 5.–9. třídy. Počasí nám přálo a děti si to myslím velice užívaly. Čekání na vypsání výsledků doprovázela taneční hudba pro děti. Byl připraven i parket, kde si děti mohly zaskotačit.

Pochopitelně nic není tak jednoduché, jak hned na první pohled vypadá, a to jsme se snažili co nejvíce rozčlenit skupiny a i obodovat jednotlivé soutěže. Mluvíme o tom, protože se nám sešlo více dětí se stejným počtem bodů. Takže jsme dělali ještě rozšířel pomocí speciální soutěže s názvem „házení míčku do koše“. Pro každou kategorii bylo připraveno pět hodnotných cen. Takže celkem 15 jednotlivých ocenění. I nevyherci si pochutnali na milém občerstvení u grilu. Děti si to myslím řádně užily a ještě dlouho po vyhlášení výsledků se všelijak možné pohybovaly za doprovodu hudby na tanečním parketu.

A aby toho nebylo málo, tak jsme ještě pořádali cyklo-výlet, kde účast už bohužel nebyla tak

hojná jako v předchozím případě, kde přišlo téměř 100 účastníků. Sraz byl opět ve Strmilově a se spoustou zajímavých zastávek jsme dorazili až do Počátek. Za ten den jsme najeli cca 50 km. Opět se nám vydařilo počasí, a celá akce se zaplat pánbůh, obešla bez zranění.

Luboš Hála, YMCA Strmilov, foto: archiv autora

ZNOJMO Korfbalový turnaj k oslavám 170 let YMCA

Znojemští Ymkaři oslavili 170 let YMCA sportem. Dne 21. 6. 2014 YMCA Znojmo uspořádala pro své členy a pro veřejnost korfbalový turnaj spojený s turnajem v hodu na korfbalový koš. Prvně se hrálo korfbalové utkání. Z příchodících se vytvořily dva týmy. Jeden z dospělých a jeden z mladších patnácti let. Zvítězily děti po proměně penalty. Konečný výsledek tedy byl 11:12. Bylo to velmi napínavé utkání. Mohlo se v něm hokejově střídát, takže si všichni rodiče zahráli a zkusili si, co vlastně jejich děti v YMCA Znojmu hrají.

Po tomto utkání byla pár minut pauza a šel se hrát turnaj ve stříbě. Tento turnaj spočíval v tom, že hrál rodič

s dítětem a snažili se dát svému soupeři co nejvíce košů. Hrál každý s každým a kdo nejvíce krát vyhrál tak ten se stal vítězem. Do finále se stejným počtem vítězství postoupili Pavlíčkovi a Toufarovi. Byl to velmi napínavý souboj, ale nakonec vyhrál tým Toufarů. Poté se dál oslavovalo až do večerních hodin. Vzhledem k tomu, že se turnaj velmi povedl, budeme ho o letních prázdninách opakovat. A to dne 16. srpna 2014.

Aladár Dančo, YMCA Znojmo, foto: archiv autora

Akce oslav 170 výročí od založení YMCA proběhly v rámci celosvětové akce World Challenge organizované Stětovou aliancí YMCA. Jejím heslem bylo:

„Youth Empowerment“

což by se dalo zhruba přeložit jako zmocnění mládeže, aneb moderně vyjádřeno #Stand4Youth. Smyslem bylo získat co nejvíce lidí, aby svým podpisem stvrdili deklaraci, jež zní: „Záleží mi na mládeži a chci, aby i jejich hlas byl slyšet“. Tato jednoduchá deklarace pak bude putovat na místní samosprávy,

činitelům na národní úrovni a dokonce do Organizace spojených národů, čímž YMCA může hrát významnou roli v hájení zájmů mládeže při vytváření různých politik a strategií. Svůj podpis připojil i uruguayský prezident, José „Pepe“ Mujica, mimo jiné. Některé Ymky pojal World Challenge jako narozeninové happening, tak jak to bylo u nás (dokonce nás Světová aliance uváděla v rámci příprav jako příklad dobré praxe), někde to zase pojali ryze politicky, jinde zase jako příležitost se sejit při grilování v parku, apod.

Jak to vypadalo na jiných místech planety, se můžete podívat na <http://challenge.ymca.int>, kde také můžete do konce července přidat svůj podpis k deklaraci. Fotky z akcí z celého světa byly také zveřejněny na facebookové stránce Světové aliance, <https://www.facebook.com/ymcas>. Závěrečná zpráva, kde bude akce shrnuta a budou mj. spočítané podpisy, by se měla vydat během podzimu 2014.

Tradiční Setkání YMCA proběhlo na Masarykově táboře YMCA na Sázavě u Soběšína ve dnech 9.–11. 5. 2014. Část účastníků využila možnost prodloužit si pobyt díky státnímu svátku a přijela už ve středu.

Hlavním tématem letošního Setkání bylo 170. výročí založení YMCA a tak mělo celé poněkud slavnostní nádechy. Vše bylo odstartováno hned páteční večer - velká narozeninová párty, která vyvrcholila soutěží o nejkrásnější nazdobený dort pro Ymku, Týmy měly k dispozici stejné ingredience, ale každý se toho ujal po svém... dospělí vytvářeli složité obrazce, které často vypadaly jako pohled do kaleidoskopu, občas se objevil i trojúhelník, děti ke zdobení přistoupily spontánněji a šlehačka často nekončila jen na dortovém korpusu. Co si člověk upeče, to si má či často musí i sníst... tato zákonitost platila i tentokrát. Jak to celé probíhalo a dopadlo, si můžete prohlédnout na webu ymca.cz ve fotogalerii.

Sobotní program byl věnován jako vždy různým workshopům. Jeden z nich „YMCA 170 – a jak dál?“ se ptal na otázku, zda budou mít co slavit i naši ymkařští následníci, protože si uvědomujeme, že o zřítuku v YMCA se rozhoduje dnes! Samozřejmě se jen nediskutovalo, ale mohli jsme se zapojit do následujících aktivit:

- Výroba dřevěných aut
- Výtvarná a keramická dílna pro děti
- Lezecká věž
- Lodě
- Volejbal
- Sebeobrana
- Kreativní workshop
- Deskové hry
- Lukostřelba

K poslední aktivitě je nutno krátký komentář. Lukostřelba si na Setkání odbyla svou premiéru, ale ymkaři určitě vědí... že je to jeden ze sportů, který na naše území přinesla YMCA, tak jsme z jejího zařazení měli radost.

Odpoledne jsme se po loňském úspěchu Soběšínského pětiboje už všichni těšili na jeho druhý ročník, nejen proto, že tentokrát jsme pro vítěze zajistili už i pořádný pohár. Šest družstev se velmi snažilo, ale jak už to bývá, vyhrát může jen jeden – máte ale příležitost opět za rok. Pohár a všechny ostatní ceny byly předány večer při klasičtém ohni velké rady.

Jako vždy nechyběla ani oblíbená čajovna či ranní a večerní duchovní zamyšlení.

Nedělní dopoledne bylo věnováno Bohoslužbě, která se nesla v duchu tématu: YMCA – 170 důvodů k vděčnosti. Petr Chlápek na ní připomenul různorodé aktivity, kterými YMCA obohatila svět a kterými se snaží proměnit společnost kolem sebe. Připomněl, že každý z nás je nositelem takového úkolu. To měla symbolizovat i závěrečná setba slunečnicových semínek před jídelnou. Dnes už víme, že semínka nevzešla, to ale není podstatné. Důležitější je, jestli vzejde ono Slovo, vyřčené v poselství v našich myslích a srdcích.

Akce se zúčastnilo přes 120 ymkařů, z toho 45 dětí, a to z 9 kolektivních členů YMCA.

Velký dík patří všem, kteří se na přípravě a realizaci Setkání podíleli.

Setkání YMCA 2014 je tedy úspěšně za námi – ať žije Setkání YMCA 2015 – věřím, že se na něm všichni opět rádi potkáme.

J. V. Hynek, YMCA v ČR, foto: autor textu

Co mě na Setkání potěšilo/překvapilo

Organizace, společenství, množství dětí, počasí, přijetí rodin s postiženými dětmi, náplň času, atmosféra, prostředí (vč. příroda, zázemí, tábořiště), lidé, vstřícnost a ochota, program (různorodost), pětiboj.

Oznámkuje spokojenost

prům.známka

Komunikace před Setkáním	1,36
Organizace v průběhu Setkání	1,33
Program	1,41
Strava	1,83
Ubytování	1,41
Průměrná celkem	1,47

Why the YMCA Song is More Than a Disco Song

I was probably twelve or thirteen years old when I first registered the song “Y.M.C.A.” by the music group Village People; I can’t remember if I heard it in a movie, on TV, or if it was at a school dance. Well, “dances” at that age were more like discos, held in the school gym with the lights turned down and with the music blaring through one speaker – but I digress. In any case, we all dutifully danced to it and learned how to spell out the letters with our arms, believing it was a phenomenon more related to the „Chicken Dance“ than to anything else. The only part of the song that we really listened to was the refrain, and we didn’t give the words themselves a second thought.

As I grew older, I stopped going to such silly school dances and started attending the discos themselves. I am probably not exaggerating when I claim that this song must be on every playlist of every disco (or birthday celebration, wedding, New Year’s celebration, dance, sports event, etc.) in every corner of the planet. I grew tired of jumping around to the primitive disco beat and then stopping to flail my arms in the air during the refrain. The song had practically no meaning for me, except perhaps serving as a means for connecting socially with the group I was with at the moment (e.g. grinning at each other and thinking: hey, aren’t we being silly together?).

Then, at an even older age, I finally listened to the words of the song, and I found their double entendres to be crass and vulgar. I was offended that all what the YMCA stood for, stands for and will stand for was reduced to a dating service of sorts (most of us know what I mean, and I feel it unnecessary to go deeper

into the matter). I became a staunch protester against the song itself, and I held this distaste for it even when I started to work at the Y this January.

Since then, however, my harsh feelings towards the thumping rhythms of it have abated somewhat. Why is this, since my stance about the true meaning of the lyrics has remained the same? Primarily it has to do with the fact that I have had the chance to “flail my arms about” in an entirely new context: I am now dancing from within the YMCA family, not from the outside. In the past months, I have had several opportunities to dance “the dance” with my fellow YMCAers, for instance, at the Unify Conference in Görlitz or at the annual meeting at Soběšín. Each time, I felt the fun, the love, the togetherness of our movement; suddenly, the words now represent so much more! Behind them, I see the 170 years of our blessed existence. I see the future with its challenges and rewards. I see the smiles and hugs and tears and laughs of YMCA members from around the world. I feel the warmth and love that connects our large and caring YMCA family. I see the work of God on this crazy earth, and I thank Him for his many blessings. I thank Him for our YMCA.

This June, I attended a wedding in Poland. Many of the guests came from England, where the newlyweds reside. Since I speak English, I was seated with them. And so, the classic conversation starter sounded: what do you do? I answered that I work for the YMCA in the Czech Republic. To my surprise, the person asking me wasn’t very familiar with our work, and so I explained to the best of my ability that we are not just a disco song, but the

largest youth movement on earth. I also said that specific activities vary from country to country, but that we are all connected by our dedication to the Paris Basis. He nodded with understanding, and we started talking about other things. Later, on the dance floor, the familiar exclamation streamed through the amplifier: "Young man!" The Brit laughed and pointed at me, and this time, I didn't flail my arms about during the refrain, but instead, I danced with joy, thankfully singing to myself: "It's fun to stay at the YMCA...!".

I sincerely hope that you, too, find the YMCA fun and rewarding. Let's continue working together to make it fun and rewarding in the future, too! Have a safe summer!

Tamara Anne Smelíková, YMCA v ČR, foto: J. V. Hynek

P.S. In the last issue, I mentioned my uncle who wrote a letter from a Y in the USA to his father stationed in Germany during World War II. This uncle happened to visit Prague in May, and when he found out that I now work at the YMCA, he brightened: "Are you still located on Na Poříčí Street? Is there still a pool there? Do you still have the paternoster? I remember spending time there after moving to Prague in the 1940's!" :-)

Vocabulary

- lights turned down – ztlumená světla (oproti "lights turned off" = zhasnutá světla)
- to digress – odbíhat od tématu
- to give something a second thought – dobře si něco rozmyslet, přemýšlet o něčem hlouběji
- to flail – doslovně: mlátit obilí cepem, přeneseně: rozhozovat rukama
- to serve as a means – sloužit jako prostředek
- e. g. – např.
- double entendres – dvojsmysly
- to go deeper into the matter – hlouběji se zabývat
- to abate – slábnout, zmenšit se, snížit, omezit
- stance – postoj
- to do with the fact – mít s něčím co do činění, souviset
- YMCAers – ymkář
- Newlyweds – novomanželé
- what do you do? – (hov.) „Co děláš?“, tj. "Jaké máte zaměstnání, čím se zabýváte?"
- to nod with understanding – (při)kývnout s pochopením, přitakat

KŘESŤANSKÁ REVUE

DVOUMĚSÍČNÍK PRO ODPOVEDNÝ DIALOG

téma, časové úvahy, eseje a studie, rozhovor, kultura, poezie, diskuse – polemika

KR 2/2014

PAMATUJ NA DEN ODPOČINKU

TÉMA

Lukáš Klíma: Šabat v pojetí Jürgena Moltmanna

Franz Rosenzweig: Šabat

Pavel Hošek: Nad knihou Abrahama J. Heschela Šabat. Jeho význam pro současného člověka

Jiří Lukeš: Čtvrté přikázání – sobota v Církvi adventistů s. d.

Pavol Bargár: Pamätaj na deň sviatočného odpočinku a svät'ho! Motiv šabatu vo filme K. Kieslowskeho Dekalóg III

Libor Ovečka: Den sváteční – neděle

Vladimír Roskovec: Smysl a dnešní význam čtvrtého přikázání

ČASOVÉ ÚVAHY

Jiří Schneider: Evropa a my: jsme chytří, či vychytralí?

ROZHOVOR

O politice, fotbalu, vlastenectví a českých dějinách. Rozhovor s Karlem Schwarzenbergem (Jiří Schneider)

ESEJE A STUDIE

Ladislav Pokorný: Víra a cesta církve

Martin Janeček: Co dnes očekávají křesťané od židů a židé od křesťanů?

Karel Floss: Hans Küng dopsal své paměti

RECENZE

Miroslav Matouš: Poezie víry

Egon Bondy (Milan Balabán)

Martin Prudký, Jan Heller a kolektiv: Obtížné oddily Předních proroků (Lukáš Klíma)

V službě evanjelia (Petr Pokorný)

KULTURA

Ona (Pavol Bargár)

POLEMIKA

Ad Quo vadis ČCE (Jan Kozlík)

POEZIE

Potopena je loď (Veronika Tydlitátová)

Vydává Oikumené – Akademická YMCA

KR má 56 stran, vychází 6 x ročně, Předplatné na rok 250 Kč.

predplatne@krestanskarevue.cz.

KŘESŤANSKÁ REVUE

ETF UK, Černá 9, p.p. 529, 115 55 Praha 1

www.krestanskarevue.cz

Jak jsem si začala vymýšlet

aneb Dobrovolnicí v Rusku

Po víc jak roce domlouvání, strachu, že se to nepovede, posléze radosti, protože se to podařilo, jsem se stala dobrovolnicí v Rusku. Vážně. Není to děsivé, jak si myslí moje babička. Není to nebezpečné, jak se bojí moji rodiče. Dokonce ani tak exotické, či těžké, za což mě obdivují kamarádi. Docela obyčejně pracuji pár hodin denně v maloměstské škole, učím se rusky, cestuji a setkávám se s množstvím lidí.

Některí se chtějí seznámit, jiní přesvědčit, že do maličkého města uprostřed širé ruské pláně skutečně přijela dobrovolnice. A sama! Většinou si s nimi podám ruku, čímž je ujistím, že jsem skutečná. Nabídnu jim čaj nebo kávu, tím se prozradí i můj podivný přízvuk. Návštěvníci jsou spokojení. Opravdu! Cizinka! Dostanu maličký dárek, vyfotíme se, to, abychom uspokojili zvědavost u méně odvážných příbuzných. Když dopijíme silný čaj a rozpouštíme v ústech poslední bonbon s náplní, vím, že je už nikdy nepotkám. Ale potěšení bylo na obou stranách. Dozřím se totiž další z bezpočtu stereotypů. O Evropě, o Češích, o Rusku. Kolik jsem jich jen za poslední půlrok vyslechla!

Stereotypy

Takže: Rusové pijí podobné množství vodky, kolik Rusky nosí pudřenky. Mužští si nečistí zuby, kdežto jejich protějšky místo koupele na sebe stříkají litry voňavek. Na vesnicích ještě nezavedli elektřinu a taky je normální svou ženu bít. Oblíbenou kulturou je divadlo. Rusové jsou vynikající pianisté, šachisté, artisté. Nezlomná vůle se vyrovnává nebetýčnému patriotismu, bez ohledu na to, jak země ve skutečnosti vypadá. Rusko je místem protikladů, bosí žebráci v chatrčích bez podlahy prý žijí hned kousek od těch nejbohatších magnátů se zlatými záchody. Chodí se tu na předlouhé pravoslavné mše a bábušky začínají kříž na levém rameni. Na Sibiři je taková zima, že je nebezpečné i plivnout. Dokonce jedí syrové maso! Pravda?

Pro Rusy je Česká republika něco jako Francie střední Evropy. O poznání levnější i srozumitelnější, alespoň co se jazyka týče. Češi jsou všichni pořádní a rodí se jim jen chytré děti. Praha je místo, kam by se chtěla položit Rusů přestěhovat. České školy jsou nejlepší v celé Evropě (zejména, protože se za ně nemusí platit). Na ulici normálně potkáte kluky s dlouhými vlasy a holky co nenosí podpatky. Jsme talentovaní, vynalézáví, důstojní a obdivuhodně přizpůsobiví. Pravda?

Tam i zpět

Dobrovolnictví v největší zemi světa má skvělou výhodou. Musíte jezdit každé tři měsíce nazpět, abyste si zařídili víza. Nedobrovolná přestávka dobrovolníka. Poprvé jsem se vrátila domů měsíc po vánocích. Česká zima mi přišla jako letní dovolená, stížnosti kamarádů na metro, jezdící jednou za deset minut, jako nepochopitelné snobství. Když došlo o podivném Rusku, "s tím prezidentem, co se nechá fotit do půl těla", neměla jsem moc, co uspokojivého přidat. Kromě neobvyklé východní vzdálenosti a noci strávené ve vlaku, kde mě krmily tři bábušky najednou vařenými vejci.

Jak vysvětlit, těm kteří poslouchají, ale neslyší, že Rusové jsou veselí, smutní, další úzkoprsí, jiní svobodní se spoustou nápadů? Vstávají ráno, chodí spát večer. Žijí v domech a mají děti. Jejich malé kopie a pýchy, nejsou o nic drzejší, neposlušnější a neposednější než ty české. Rusové, co jsou podobní Čechům, nikoho nezajímají.

A tak jsem si začala vymýšlet.

„Rusové pijí podobné množství vodky, kolik Rusky nosí pudřenky. Mužští si nečistí zuby, kdežto jejich protějšky místo koupele na sebe stříkají litry voňavek. Na vesnicích...“

Dva týdny jsem strávila v bezpečném vakuu babiččiných vydatných polévek, „co ti dodají sílu na další blázniviny“ spolu s večerními modlitbami „který tě snad přivedou ke svatbě.“

Požehnanou, nakrmenou a hlavně s vízem v kapse mě na zasněženém peroně vívalo několik náručí. Už z okénka jsem viděla ty neklidně hledající oči, ruce v palčácích připravené pomáhat a pevně objímat, jen co se objevím. Znova zvědavé otázky. Jaké tam máte počasí? Co silnice? Psy? Kočky? Děti?

Opět jsem nemohla referovat o ničem převratně zarážejícím, co by dokonale uspokojilo. Takže došlo na fantazii...

„Česká republika něco jako Francie střední Evropy. O poznání levnější a srozumitelnější, alespoň co se jazyka týče. Češi jsou všichni pořádní a rodí se jim jen chytré děti. Praha je místo...“

V době pokusů o čiročirou pravdu ohledně rusko-českých stereotypů se mnozí z mých posluchačů urazili. „Tahle nafoukaná cizinka, co se s námi nechce bavit...“

Nyní jsem přešla do fáze, kdy si sice nevymyslím, ale

pouze mlčím o špatném. Proto byste měli vědět, že Rusové jsou ti nepohostinnější lidé, kteří vám nabídnou ty nejsladší cukrovinky, jaké jste kdy jedli.

Marie Kučerová, foto: autorka textu

P. S.: Pokud vás zajímají i ne-růžové části obyčejného života v Rusku, podívejte se na můj blog.

Zahraniční nabídka pro Vás

Volunteers for Europe – uvolnila se místa na dobrovolnický pobyt v YMCA Lakeside v termínu září-listopad. V případě zájmu pište na [ymca@ymca.cz](mailto:yymca@ymca.cz).

EVS – prázdniny jsou v plném proudu, pomalu se ale blíží termín na podávání dalších žádostí EVS projektů, který je stanoven na 1. října. Více informace o programu na [ymca@ymca.cz](mailto:yymca@ymca.cz).

Návštěva srbské YMCA v Bački Petrovac

Po 12 hodinové noční jízdě autobusem jsme se v brzkých ranních hodinách, ocitli na autobusovém nádraží v Novim Sadu, který se nachází asi 25 km od Bački Petrovac, což byl náš hlavní cíl cesty. Na autobusové nádraží nás přijeli vyzvednout Marijan a Hana, hlavní lidé místního YMCA sdružení.

Proč právě do srbské YMCA?

Vše již začalo v roce 2010, kdy vznikla družba s tehdy nově založenou YMCA Bački Petrovac v Srbsku, kterou od této doby naše sdružení finančně i morálně podporuje. Každoročně přispíváme 50 tis. Kč na rozvoj jejích aktivit, kromě toho v letošním roce jsme navíc poskytli dar ve výši 10 tis. Kč pro město Obrenovac, které bylo na jaře těžce zasaženo povodněmi.

Cílem naší cesty bylo osobně se seznámit s kolegy ze Srbska, poznat jejich prostředí, aktivity a činnosti, které v rámci svého sdružení dětem a mladým lidem ve svém okolí nabízejí a navázat ještě užší kontakt pro další spolupráci např. v rámci projektů Erasmus +.

Sídlo YMCA Bački Petrovac se nachází téměř v centru obce, několik minut chůze od základní školy a slovenského gymnázia Jana Kollára, které jsme si mohli rovněž díky vstřícnosti pana ředitele prohlédnout. Je třeba zmínit, že Bački Petrovac se sice řadí mezi nejmenší obce v severní Vojvodině, ale za to má nejsilnější slovenskou komunitu. Výuka na gymnáziu probíhá ve

slovenštině, proto se lze slovensky dobře domluvit jak v obchodech, tak i na úřadech, či tržišti. Místní sdružení YMCA během roku dětem i teenagerům nabízí řadu výtvarných workshopů a dílen, letní příměstský tábor, který je koncipován tak, že děti během pobytu mají možnost se blíže seznámit s některými profesemi, mohou si např. vyzkoušet být hasičem, policistou, stomatologem nebo lékařem. V době naší návštěvy, zde právě vrcholily přípravy na již 10. jubilejní ročník hudebního Kulpin festivalu.

Naši hostitelé se nám věnovali opravdu s velkým osobním nasazením, díky jejich pohostinnosti jsme měli možnost navštívit řadu zajímavých míst, jako např. galerii, kulturní dům, zemědělské muzeum, zámek Dundjerski a jiné místní historické památky, které ne všechny, byly v té době veřejnosti běžně přístupné. Provedli nás Novim Sadem, hlavním městem autonomní provincie Vojvodina, které se rozprostírá na břehu Dunaje, měli jsme též příležitost se projít po hradbách historické pevnosti Petrovaradin a ochutnat provinciální skvělou gastronomii.

Na závěr bych chtěla říct, že naše putování za kolegy do srbské YMCA v Bački Petrovac byla pro nás zdařilá a inspirativní. Velký dík patří zejména předsedovi sdružení Marijanu Triáškovu a jeho pravé ruce Haně Tančík, na jejichž návštěvu se u nás v příštím roce velmi těšíme! :-)

Milada Pajrtová, YMCA v ČR

European Youth Event 2014

Zpráva z cesty do Strasbourgu

Tato akce se konala od 9. do 11. 5. 2014 pod záštitou Evropské Unie přímo v areálu Evropského parlamentu. Jejím cílem bylo především zapojit mladé lidi ve věku 16–30 let do evropského dění, představit jim aktuální problémy Evropy a hlavně, dát možnost se k předloženým tématům vyjádřit. Tento cíl trefně vystihuje podtitulek názvu akce – „Ideas for better Europe“.

Vše začalo v pátek ráno tzv. EYE Opening Ceremony, která probíhala na hlavním podiu před Evropským parlamentem. Zde byli všichni účastníci, kterých bylo přibližně 5 000, přivítáni a přivzváni k tomu, společně s ostatními projevit svůj názor a nápady, co by se mohlo udělat líp či jinak, nebo se již inspirovat tím, jak konkrétně se může každý svojí činností zapojit.

Čekaly nás dva dny nabitě workshopy, přednáškami a diskusemi na témata týkající se lidských práv, zaměstnávání mladých, udržitelného rozvoje, digitální revoluce nebo budoucnosti EU. Všechny přednášky byly prezentovány vzdělanými politiky, žurnalisty a jinými odborníky na danou problematiku.

Kromě tohoto programu, který probíhal v přednášecích sálech parlamentu, se zde konal i festival YO!Village, který se postaral o zábavu ve volném čase. Jeho součástí bylo nejen možnost občerstvení a hudební vystoupení, ale i lekce salsy či jízda na longboardu. V celém areálu byly postaveny stánky prezentující aktivity konkrétních států nebo celé Evropy - Erasmus, Skauti apod. Na celé události se podílelo i město Strasbourg, které pro všechny účastníky v pátek večer zorganizovalo velký koncert na náměstí.

Protože o většinu přednášek byl opravdu velký zájem, nemohla jsem jít na všechny, na které jsem se přihlásila.

I tak jsem se účastnila velmi zajímavé panelové diskuse na téma Life on hold, o problematice nezaměstnanosti mladých lidí. O tomto tématu diskutoval vědecký pracovník z centra pro evropská politická studia a vedoucí výzkumu životních podmínek a kvality života.

Další přednáška, která mě velmi zaujala, nesla název I changed my life. I am now an entrepreneur. Byly to životní příběhy vyprávěné lidmi, kteří měli tu odvahu změnit jejich dosavadní život, vybudovanou kariéru převrátit vzhůru nohama a vydat se zcela novou a nevyšlápanou cestou, za tím, co je naplňuje a co opravdu chtějí dělat. Jejich začátky byly těžké, ale teď o tom mluvili jako o nejlepším rozhodnutí, které kdy udělali, což troufám si říct, bylo pro všechny posluchače velmi motivující.

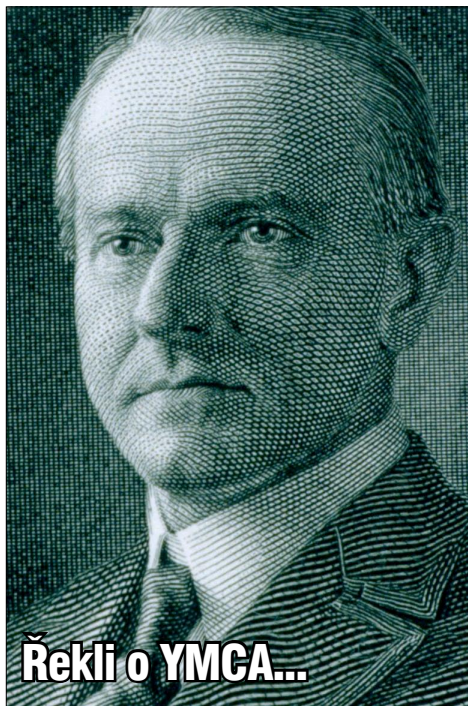
Každý z nich také neopomenul zmínit svoji rodinu, která pro ně byla v rozhodování a začátcích velkou oporou. Právě to mi bylo velmi sympatické, protože z toho je zřejmé, že ať se člověk pouští do jakkoli velkých a důležitých činností, rodina má být vždy ta zeď v pozadí, o kterou se můžeme opřít.

Celou akci jsem prožila se svojí skupinou YMCA, kde jsem poznala moc milé a otevřené lidi a navázala nová přátelství. Každý den jsme spolu trávili čas u snídaně i večeře a společně se také účastnili doprovodných programů. Jeden z nich byl i velký závěrečný koncert v přílehlé hale a Closing Morning, které uzavíralo celou European Youth Event.

Na této akci se podílelo mnoho dobrovolníků, její organizace byla skvělá. Od úschovny zavazadel, ubytování (do kterého byly zajištěny speciální autobusové linky), po dostatečnou zásobu deštníků.

Myšlenky zde shromážděné, by měly sloužit jako podněty pro nově sestavený evropský parlament. Byl zážitek vidět na jednom místě tolik lidí, kterým nejsou lhotejné problémy ostatních a mají zájem podílet se na tom, tyto věci změnit! Doufejme tedy, že evropský parlament vezme naše názory v potaz a my budeme rádi žít in better Europe!

Kateřina Šimková, YMCA Praha

Řekli o YMCA...

„Ymky se nejlépe hodí k tomu, aby vytvářely o otázkách, které zajímají veřejnost, veřejné mínění. Veřejné mínění vytvoří tím, že vyzvou, zahájí diskusi a přednášky.“

*John Calvin Coolidge, Jr. (4. 7 1872 – 5. 1. 1933)
byl 30. prezident Spojených států amerických.*

Není sporu, že YMCA je organizací, která je svým geografickým rozšířením, rozsahem aktivit, dlouhodobou tradicí a významem své činnosti důležitým a respektovaným subjektem pracujícím s dětmi, mládeží i celými komunitami.

Všimla si toho i řada lidí, kteří zastávali důležitá místa, a čas od času také někdo z nich o Ymce pronesl něco zajímavého. Pokud na něco takového narazíme, na stránkách Proteinu se o tom opět zmíníme.

*J. V. Hynek, foto: dailysignal.com,
citace: Pavel Kosatík, Význam YMCA v dějinách
Československa, In: YMCA v proměnách času
sborník z konference, Praha 2010, str. 10.*

Pečouni – pro sebe i pro druhé...

Je pátek a kdekdo plánuje víkendový odpočinek. 38 mladých lidí z celé ČR také balí krosnu a vyráží na vlak či autobus. Jejich cílem je Nazaret v pražských Kunraticích a o odpočinku tu nemůže být ani řeč. Všichni tihle mládežníci jsou totiž dobrovolníky Manželských setkání a sjeli se sem, aby se dozvídali důležité informace z oblasti pedagogiky, psychologie, zdravotvědy nebo práva. Zkrátka vše, co se jim bude hodit na devítidenním dětském táboře, který každý rok doprovází letní kurz pro manžele.

Už začátkem prázdnin je v Třešti u Jihlavy čeká bezmála stovka dětí, od kočárkových prcků až po teenagery, kteří si říkají „áčka“. Tyhle všechny děti musejí mladí dobrovolníci – vedoucí skupinek zaujmout a připravit pro ně přitažlivý program do deště i do vedra. Zatímco rodiče dětí pracují na svém partnerském vztahu, o jejich děti pečují proškolení mladí dospělí. V Ym-

ce Familii jim říkáme „pečouni“. Z mnohých z nich se časem stanou manželé, rodiče – a účastníci Manželských setkání. Na pečounská léta jim zbydou fotografie plné rozesmátých tváří, vzpomínky a dobrý pocit, že tenkrát byli ve správný čas na správném místě. Pro sebe – i pro druhé.

Blanka Strouhalová, YMCA Familia, foto: archiv autorky

Diář YMCA 2014

Zabukujte si ve svých diářích termíny:

6.–7. září

na Kurz člena výboru YMCA

16. září

na SeZam – Setkání zaměstnanců YMCA

7.–9. listopadu

na Kurz činného člena YMCA

Výjezd YMCA Znojmo do Nizozemí

Ve dnech 4.–9. 6. 2014 vyjeli znojemští Ymkaři na návštěvu do družebního klubu De Boemerang v městečku Schijndel v Nizozemí.

Cesta byla velmi náročná a únavná. Vyjeli jsme v šest večer a do cíle cesty jsme dorazili v deset hodin dopoledne. Hned jsme postavili stany a ubytovali se a pak jsme se naobědvali. Děti si odpočinuly a seznamovaly se s dětmi našeho družebního klubu. Poté děti čekalo přátelské utkání v korfbale proti spřátelenému klubu a trénink pod vedením holandského trenéra. Po večeri jsme šli všichni velmi znavení spát.

Ráno jsme se nasnídali a šli si prohlédnout městečko, kde si děti hlavně nakupovaly sladkosti. Odpoledne jsme byli v parku, kde jsme hráli minigolf, potom jsme stříleli z luku, kuše a z foukačky.

Nejlepší střelkyně a zároveň nejmladší účastnice výjezdu Nelinka Dančová trefila z foukačky nafouknutý balónek, tak od instruktora co nám to předváděl, dostala plastový

luk. Pak jsme hráli turnaj v petangue. Večer šly děti brzy spát, protože je druhý den čekal náročný turnaj.

Ráno jsme se nasnídali a jeli do Antwerp v Belgii, kde děvčata hrála turnaj v korfbale. Po turnaji jsme se stavili u mekáče a prošli jsme nákupní centrum a v 8 jsme přijeli zpátky do Schijndelu. Tady jsme se navečeřeli. V nákupním centru si děti koupily pistole na vodu a do 10 hodin s nimi běžely po hřišti a stříkaly po sobě.

V neděli ráno jsme po snídani sbalili stany, naložili autobus a vyrazili směr domov. Po cestě jsme zastavili v zábavném parku Towerland, kde děti strávily nádherný slunný den na horských dráhách i jiných atrakcích. Do Znojma jsme poté dorazili v pondělí v 8.30 h, kde si unavené, ale šťastné děti převzaly jejich rodiče.

Aladár Dančo, YMCA Znojmo, foto: archiv autora

Setkání YMGA 2014

KURZ ČLENA VÝBORU

Datum akce: 6.–7. 9. 2014

Srdečně zveme všechny členy ústředního výboru (stávající i po letošním VS nově jmenované) a všech výborů KČ (stávající i v tomto roce ve vašich KČ zvolené) na společné setkání výborů - KČV - Kurz člena výboru YMCA, který bude probíhat spolu s Valným shromážděním YMCA v ČR v Praze.

Cena 500 Kč pro jednotlivce představuje příspěvek na stravování. Pravidla pro proplacení cesty: Pokud to budete vyžadovat, může vám být proplacena cesta tam i zpět. Informace a přihláška na ymca.cz.

Kurz bude pilotní, rozsah je stanoven na 26 hodin. Je rozdělen na dvě části: e-learning (12 hodin) a prezenční kurz (14 hodin). Přihlášení účastníci si projdou nejdříve e-learning, poté se zúčastní prezenčního kurzu. Absolventi získají osvědčení o absolvování kurzu.

Obsah kurzu

Struktura a fungování YMCA (2 hod)

Jak můžeme jako členové výborů zlepšovat fungování YMCA? Struktura YMCA v ČR, specifika smlouvy o KČ, předpisy YMCA a kontrola jejich dodržování z pohledu člena výboru.

Povinnosti funkcionáře (2 hod)

Jak nakládat s povinnostmi spojenými s rolí člena výboru, ať už se týkají povinností vyplývajících z jednacího, volebního a hospodářského řádu výboru, nebo posláním výboru, péče o identitu sdružení, rozvoj organizace nebo samotných aktivit YMCA.

Lidé v YMCA (2 hod)

Jak mohou členové výborů ovlivňovat práci se členy, dobrovolníky, účastníky, klienty ve svém KČ?

Poslání a osobnost Ymkaře (2 hod)

Jak pracujeme s posláním YMCA? Jak toto poslání přenášet do praktického života? A jaká je zde role člena výboru?

Duchovní rozvoj a vedení práce YMCA (2 hod)

Nezapomínáme na sebe a své spolupracovníky?

Hospodaření YMCA (2 hod)

Dokud co máš, nechť o to dbáš. Nebo: Kdo své zahazuje, cizího nezasluhuje.

Práce v týmu (2 hod)

Nejdůležitější dílčí předpoklad úspěchu je vědět, jak vycházet s lidmi. (T. Roosevelt)

Kurz bude ukončen v neděli v 15 hodin.

*Andrea Gröschlová,
sekretář pro programy a vzdělávání YMCA v ČR*

Gospelový workshop v Orlové 2014

Gospelový workshop 2014 se bude konat od pátku 10. do neděle 12. října 2014 v Husově domě, tedy na ulici Fr. Palackého 787 v Orlové – Městě.

Tento workshop v Orlové již potřetí povede vynikající londýnský sbormistr a zpěvák, David Daniel. Gospelový workshop pro vás připravili členové pěveckého sboru Keep Smiling Gospel působícího pod YMCA Orlová za podpory Ministerstva kultury ČR a Města Orlové.

Přijďte si zazpívat pod vedením tohoto skvělého muzikanta a sympatického člověka! Přihlášku najdete na www.keep-smiling.cz. Kdo se přihlásí do konce června, uplatní značnou slevu!

Pokud se přihlásíte a do vámi stanoveného data uhradíte poplatky, nejpozději týden před konáním akce obdržíte podrobné informace o workshopu. Při prezentaci, která bude probíhat přímo v Husově domě v pátek 10. října od

17 do 18 hodin, obdržíte workshopový zpěvníček a veškeré potřebné informace.

Můžete nás však podpořit i divácky! V neděli 12. října se bude od 16 hodin ve velkém sále, který najdete v prvním patře Husova domu, konat závěrečný gospelový koncert. Vstupné na něj je 100 korun. Přijďte se podívat, co se účastníci workshopu za tři dny naučí!

Těšíme se právě na vás!

Robert Kovarik, YMCA Orlová

www.keep-smiling.cz

GOSPELOVÝ WORKSHOP
ORLOVÁ
10.-12.10.

DAVID DANIEL JE LONDÝNSKÝ SBORMISTR A ZPĚVÁK. SPOLUPRACOVAL SE ŠPIČKOVÝMI MUZIKANTY, V ROCE 2013 MODEROVAL GOSPELOVÝ VEČER NA PRESTIŽNÍM HUDEBNÍM FESTIVALU BBC PROMS... PŘIJĎTE SI ZAZPÍVAT POD VEDENÍM TOHOTO SKVĚLÉHO MUZIKANTA A SYMPATICKÉHO ČLOVĚKA. PODROBNOSTI A PŘIHLÁŠKU NAJDETE NA WWW.KEEP-SMILING.CZ

KEEP SMILING GOSPH.
 YMCA
 MINISTERSTVO KULTURY
 Unie českých pěveckých sborů
 obo

S DAVIDEM DANIELEM

ANKETA 1/2014

Který z těchto studijních oborů vám přijde nejužitečnější?

Filosofie		(141 h)
Psychologie		(111 h)
Teologie		(113 h)
Sociologie		(132 h)
Politologie		(114 h)
Historie		(109 h)
Antropologie		(113 h)

Celkem hlasovalo: 833

Zdroj: www.protein.ymca.cz

Komentář

No kdo by to čekal... přiznávám, že jsem čekal hodně jiné pořadí. Zklamáním je jednoznačně poslední místo historie... holt jsme asi odsouzeni žít v neustálých cyklech, neb se z ní asi nejsme ochotni příliš učit... Ale pokud to znamená, že historii odsouváme kvůli způsobu výuky v našem školském systému – tedy o půlnoci jako když bičem mrská 6, 7, 14, 15 = 6. 7. 1415 = Jan Hus, pak nutno souhlasit.

Znamená tedy vítězství filosofie, že nás spíše zajímá jak člověk myslí, jakým způsobem lze poznat svět okolo nás, že jsme ochotni klást si otázky a to i ty nejsložitější? Pak chápou poslední i první místo.

Jinak je celé hlasování velmi vyrovnané, což je dobře, na sebe i svět je třeba se dívat z mnoha úhlů a všechny tyto obory nám v tom mohou pomoci.
;-)

J. V. Hynek

YMCA TARTAN

YMCA Skotsko s potěšením oznamuje, že byl zaregistrován první oficiální tartan YMCA – tradiční vzor, používaný na skotské kilty. Máte možnost být jedni z prvních, kteří budou nosit nějaký kus oblečení s tímto vzorem! Od klasického kiltu, přes vestu, či veselou kravatu až po šátek či šálu.

Neobjevili jsme však zatím e-shop s tímto zbožím a tak nedočkavci si musí napsat pro objednávkový formulář Jillian Law na email: jillian@ymcascotland.org.

A co najdete v příštím čísle?

1. To, čím do něj přispějete :-)
2. To, co pro vás připraví ostatní...

Tématem příštího Proteinu bude:

Léto v YMCA

Každé léto probíhá v Ymce řada zajímavých akcí, především táborů. Na nich zažívají děti i vedoucí neopakovatelné zážitky, které mají velký potenciál formovat člověka v jeho dalším životě. Některé okamžiky a prožitky jsou nepředatelné, ale o jiné se podělit lze... pište, obohatte i ostatní – naše čtenáře!

Nezapomeňte ale také na zprávy a (kvalitní) fotografie ze svých akcí. Uzávěrka je 20. 9. 2014.

klarahorackova.cz